

Novičke NS

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1132

24.11.2024 (135)

A. V. Schaerffenberg

Neimenovani junaki bele rase

5. del

Eoin O'Duffy

Boj belega človeka za preživetje v tretjem rajhu je bil največji dosežek 20. stoletja. Manj pa se spominjamo enakega boja na Irskem. Irci so tako kot vsi drugi arijski narodi krvni bratje in sestre naše rase. Judje ne razlikujejo med njimi in ostalimi pogani na svetu ter vse te potencialne žrtve obravnavajo le kot številne "goje", kar je izraz nizkega prezira za ne-Jude, ki pomeni "neumno živino". Irci kot taki niso bili nič manj imuni na judovsko zahrbtnost kot Nemci, ki so v Adolfu Hitlerju našli svojega rasnega rešitelja. Tako so tudi najboljši elementi na Irskem v njegovi ideologiji videli meč, s katerim bi se lahko njihova dežela rešila pred skupno grožnjo, ki je ogrožala vse človeštvo.

Eoin O'Duffy

Korenine sodobnega galskega rasnega gibanja so zrasle iz pretresov in razočaranja nad Irsko svobodno državo, južnoirsko republiko, ki je v dvajsetih letih 20. stoletja doživela delno zmago nad tujimi okupacijskimi silami; sever je še vedno ostal (in ostaja) v britanskih rokah. Toda v dublinski državi, ki je nastala, je bilo veliko korupcije in kolektivne neodgovornosti, ki sta značilni za vse demokracije. Žrtvovanje irskih patriotov je bilo zapravljeno med prepiri in podkupovanjem liberalcev in konservativcev, ki so brezupno taval v primežu svetovne depresije. Iz te demokratične čarovniške mešanice političnih škandalov in gospodarske bede se je nad Irsko prvič dvignil smrad marksizma. Nekdaj nacionalistična in junaška Irska republikanska armada se je okužila s tem nezakonitim potomcem liberalne demokracije, medtem ko je očitno boljševiška Revolucionarna delavska stranka na ulicah žalostnega Dublina razobesila svoje rdeče krpe, prekrite s srpom in kladivom.

Veterane vstaj iz let 1916 in 1920 za osvoboditev Irske so prete pale komunistične tolpe ali pa so jih preganjale množice histeričnih marksistov, ki so majhno Irsko odkrito obravnavali le kot odskočno desko za svojo gnilo svetovno revolucijo. Isti vzorec nacionalnega prevrata, ki se je razvil v vseh drugih evropskih državah, se je razširil na Britansko otočje in ga je izvajala ista množica mednarodnih Judov. Veterani so se zaradi samozaščite združili v Združenje vojaških tovarišev. Costello, sodobni zgodovinar sodobne Irske, je to opisal takole: *V tej državi je nastalo spontano gibanje za zaščito pravic in svoboščin ljudi. Tega posebnega gibanja, ki je bilo spontano, ni na noben način organizirala, oblikovala ali spodbujala nobena politična stranka ali kateri koli politik. A.C.A. je nastalo spontano, ker je vlada, katere dolžnost je bila varovati pravice svojih državljanov, zanemarila svojo dolžnost, ker je menila, da je v njenem interesu, da spregleda huliganstvo, ki se je dogajalo v vseh delih države.*

Komunistični odziv je bil silovit, vendar liberalne oblasti, ki so bile same zmedene zaradi levičarskega virusa, niso ponudile nobene pomoči ljudem, ki so omogočili njihovo svobodno irsko državo. Obupani člani A.C.A. so se zato za zgled samoobrambe zgledovali po novopečenih nemških zmagovalcih, in 8. aprila 1933 se je v Dublinu rodilo gibanje modrih srajc. Irski vojaki, ki so si za zgled vzeli Adolfa Hitlerja v rjavih srajcah, so predstavljali mlajše (tako po duhu kot po telesu) in najbolj radikalne elemente v A.C.A. Veterani so zdaj imeli pest, s katero so lahko vrnili udarec. Svoboda govora za protikomuniste je bila takoj obnovljena in namesto da bi patrioti postali žrtve rdečih nasilnežev, so se marksisti nenadoma znašli na krvavem koncu pretepa. Modra barva je bila izbrana kot simbol združene

Irske, ki jo je označeval modri ocean, ki je obdajal celotno državo.

Modri jopiči izbirajo vodjo

Junija so modre majice soglasno izbrale Eoina O'Duffyja za svojega vodjo. Bil je zadnji pošten človek v vladi in njegova odstavitev s strani demokratičnih politikov, ki so ga sovražili, ker ga niso mogli podkupiti, je povzročila škandal po vsej državi. Pri 41 letih je bil čvrsti, svetlolasi O'Duffy načelnik nacionalne policije in general v civilni gardi. Po besedah Mauricea Manninga, sodobnega zgodovinarja modrih srajc, *Je bil O'Duffy močan in zelo neodvisen policijski komisar. Imel je smisel za publiciteto in je bil v dvajsetih letih prejšnjega stoletja pogosto na naslovnih straneh časopisov. Bil je zelo znan po vsej državi. Bil je vodilni član nacionalnega atletskega in kolesarskega združenja ter vodil zelo uspešno irsko ekipo na olimpijskih igrah leta 1932. Med vojno za neodvisnost je bil uspešen in plamenit poveljnik ter je postal namestnik načelnika generalštaba in tesen zaupnik generala Michaela Collinsa (ki je vodil upor). Leta 1922 je bil imenovan za policijskega komisarja, po uporih leta 1924 pa je bil nekaj časa načelnik generalštaba vojske. Zaradi tega je bil zelo znan in se je zdelo, da ima precejšnjo neodvisno moč.*

V času imenovanja v modro majico je bil O'Duffy najbolj znana osebnost na Irskem. "Imel je sloves energičnega in sposobnega organizatorja." O'Duffy je bil zaradi svoje "modrega in prijaznega značaja v deželi enakovreden de Valeri". 20. julija 1933 je bil O'Duffy na srečanju A.C.A. v dublinskem hotelu Hibernian soglasno izvoljen za vodjo organizacije.

O'Duffy je modre majice takoj spremenil v desno roko svoje novoustanovljene nacionalne garde. Njen deklarirani namen je bil braniti "nacionalne interese in družbeno kulturo" ter "izbrisati vse razredne razlike". Spodbujati ponovno združitev Irske. Nasprotovati komunizmu ter tujemu nadzoru in vplivu na nacionalne zadeve. Voditi irsko mladino v gibanje konstruktivnega nacionalnega delovanja ter spodbujati in vzdrževati družbeni red. Spodbujati oblikovanje usklajenih nacionalnih organizacij delodajalcev in zaposlenih, ki bodo s pomočjo sodnih tribunlov učinkovito preprečevale stavke in izločitve ter soglasno reševale industrijske razlike." Članstvo ni bilo več omejeno na veterane, ampak je bilo odprto za "vse državljane irskega rodu ali porekla"; kot je zapisal Manning, "edini izključeni pod tem naslovom bi bili Judje". O'Duffy je izjavil, da je bil "Hitler največji človek, kar jih je Nemčija kdaj imela", in obljubil, da bodo irske modre majice, tako kot Führerjeve rjave majice, "z duhom naše rase" vrnile udarec skupnemu

sovražniku Judom.

O'Duffyjeva kombinacija dinamičnega vodenja in ideologije modre majice je povzročila eksplozijo, ki je bila sprejeta po vsej državi. Kot piše Manning. *Vpliv tega novega gibanja je bil takojšen in dramatičen. V nekaj mesecih je imelo člane in podružnice v vseh delih države. Takšnega gibanja še ni bilo.*"Samo tri dni po O'Duffyjevem imenovanju se je število članov modre majice povečalo za 5 000 novih privržencev. Kljub temu je Nacionalna garda v objavljenem članku, v katerem je opisala svoje cilje, na vse pretege odvrčala klubbiste ali kogar koli, ki z gibanjem ni mislil smrtno resno: *Nacionalna garda se ne zanaša na prepričevanje, temveč na boj. Organizirana je za boj in želi člane, ki se ne bodo umaknili od boja, če bo pogled na pripravljenost Jajca odvrnil od napada.*"Toda takšni pozivi k najboljšim in najtršim elementom v irskem ljudstvu niso ostali neuslišani. *Vzporedno s tovrstnimi članki, "piše Manning, je raslo in se širilo nošenje modre srajce, ki je bila kmalu običajen pojav v vseh delih države."*

Podpirali so ga predvsem kmetje, tovarniški delavci, študenti in seveda veterani, ki so vsi predstavljali človeški temelj irskega naroda. V nacionalni gardi niso manjkali niti veliki misleci države. Prva privrženca sta bila James Hogan, profesor zgodovine na University College v Corku, in profesor Michael Tierney, predsednik dublinskega University College. *Yeats (William Butler Yeats, veliki in slavni pesnik) - v srcu človek desnice - se je tako navdušil nad njim (O'Duffyjem), da je za modre majice napisal pohodno pesem.*" Zaradi gnusa nad vsesplošno korupcijo demokracije in jeze zaradi grožnje marksizma so se pridružili nacionalni gardi v tako velikem številu, da je bilo do konca leta 1933 v modrih majicah 30.000 ljudi. Pred koncem naslednjega leta je imel O'Duffy več kot 120.000 privržencev. To je v državi velikosti Irske predstavljalo pravo množično gibanje.

Pohod na Dublin

Največji posamezni izraz moči je bil 13. avgusta 1934. Takrat se je že več tisoč ljudi udeležilo shodov nacionalne garde po vsej Irski. Na pohodu na Dublin pa se je zbralo kar 20.000 ljudi v modrih majicah iz vse države. Njihov namen pa ni bil izzivati oblasti, temveč prirediti slovesnost za padle veterane vojne za neodvisnost. Pohod se je šele začel, ko je bil dolg že več kot pol milje. *Vlada se je zavedala, kako je Mussolini postal Il Duce, zato je sumila, da se bo O'Duffy morda želel zadržati, ko bo prišel vse do vladnih stavb. Zato je oživila zakon o javni varnosti iz leta 1931. Ustanovljena je bila divizija S (policija, oborožena z brzost-*

trelkami in ročnimi granatami), oživljeno je bilo vojaško sodišče, parade pa so bile prepovedane."

O'Duffyjevi miroljubni nameni so bili očitni, vendar so bile njegove demonstracije vse, kar so liberalno-konservativni politiki potrebovali, da so gibanje prepovedali. Preprosto ga je preimenoval v Mlado Irsko, ki je bilo skoraj takoj prepovedano, vendar se je prav tako hitro ponovno pojavilo kot Liga mladih. Nazadnje se je po še enem poskusu, da bi gibanje na sodiščih uničili, pojavilo kot stranka Združena Irska (Fine Gael). Naslov je bil izbran na podlagi izraza, ki se je pojavil na irski rasni konvenciji v Parizu leta 1923. Vsa organiziranost modre majice se je ohranila med temi spremembami imena, medtem ko je demokratična vlada manevrirala, da bi kriminalizirala O'Duffyjeve privrženice. De Valera je irskemu senatu, parlamentu Dail, napovedal: *Ljudem ne bomo dovolili, da bi paradirali v uniformah. To je dokončno. Ko pride do te faze, menimo, da je prišlo do nevarne faze, in dolžnost vlade je, da posreduje. Vlada bo uporabila vse sile, ki so ji na voljo, da bi to preprečila. "*

O'Duffyjeva izjava je bila odločen odgovor: *Smo pravni organ. Obleka, ki jo nosimo, je zakonita. Skoraj neverjetno je, da bi lahko vlada zaradi sovraštva do svojih političnih nasprotnikov tako zaslepila, da bi prepovedala organ, katerega vsako dejavnost je mogoče čim bolj natančno preiskati in katerega vsak cilj je pošten in dober; medtem ko dopušča, da v Dublinu ostaneta odprta dva komunistična sedeža in da se po vsej državi izvajajo najrazličnejše komunistične dejavnosti. Modre majice niso nič nezakonitega in nobena prepoved ali odredba ne more prepovedati nošenja majic!"*

Kljub hinavskim poskusom vlade, da bi prepovedala Fine Gael, je ta skoraj čez noč postala druga največja politična organizacija na Irskem. Očitna in histerična prizadevanja sistema, da bi kriminaliziral edino gibanje, ki je Irski dajalo upanje, so povzročila nameren premik v ljudskih čustvih. Celo tiste poštene osebe, ki se sicer niso povsem strinjale z ideali modre srajce, je de Valerova samoumevna tiranija zgrozila. Manning piše: *Za nastanek te stranke - in vsekakor za način njenega nastanka - je bila v veliki meri zaslužna odločitev vlade, da prepove nacionalno gardo. Začelo se je zdeti, da se je vlada s svojo odločitvijo o prepovedi modrih majic močno zmotila, saj je O'Duffy, namesto da bi ga oslabil, zdaj stal na čelu združene opozicijske stranke, in namesto da bi njegovo gibanje zatrli, je dobilo nov in okrepljen položaj kot del veliko večje organizacije.*

Medtem ko so bili kandidati Fine Gael zakonito izvoljeni v Dail, so liberalno-

konservativni politiki pustili ob strani "temeljna nesoglasja" s komunističnimi kriminalci, da bi se povezali proti modrim majicam. Policija je brez izzivanja vdrla v stavbo sedeža stranke Združena Irska v Dublinu in jo zaprla, ravno ko so rdeči pripadniki I.R.A. ugrabili člana stranke Fine Gael z njegovega doma in ga pretepli do smrti. Hugh O'Reilly, prvi mučenec v modri majici, je umrl na 18. obletnico Mussolinijevega pohoda na Rim, 29. oktobra. Naslednje poletje je policija S začela streljati na neoborožene modre majice in ubila 18-letnega tovariša. Manning piše: *Dejanje posebne policije, ki je streljala na množico, je pozneje strogo obsodil gospod sodnik Hanna z vrhovnega sodišča, ki jih je označil za 'izmeček na tem uglednem telesu' (Civilna garda). Streljanje v Corku je po vsej državi sprožilo veliko ogorčenje modrih majic. Mladost mrtvega, dramatičnost celotnega dogodka ter pretiran in samovoljen odziv policije so skupaj dvignili jezo modrih majic na novo raven. Mesto in O'Duffyjev govor ob grobu sta imela vse elemente čustvenega klica modrim majicam, naj okrepijo svoj odpor."*

Med izredno nasilnim spopadom, ki je izbruhnil na shodu U.I.P. v Traleeju, so eksplodirale bombe, goreli so avtomobili, sam O'Duffy pa je bil grdo ranjen s kladivom. Toda modri so dali veliko več, kot so dobili, saj so začeli premagovati marksiste v I.R.A. in zunaj nje proti zasluženemu izumrtju. O vse večji priljubljenosti stranke Fine Gael med irskimi množicami so pričale nacionalne volitve, ko je že na prvi tekmi za senat osvojila drugo mesto. V letu 1935 so modre majice kljub vsemu, kar so jim sistem in komunisti lahko naprtili, korakale od uspeha do uspeha, dokler ni njihov napredek začel vzbujati pozornost tudi zunaj irske obale. O'Duffyja je 19. avgusta obiskal Terje Ballsrud, vodja norveškega fašizma, 15. decembra pa so predstavniki modrih majic zastopali Irsko na mednarodnem fašističnem kongresu v Montreauxu v Švici skupaj s tovariši iz Italije, Francije, Španije, Portugalske, Avstrije, Belgije, Nizozemske, Danske, Norveške, Litve, Grčije, Romunije in Švice. Manning piše, da je O'Duffy "svojo izvolitev v odbor za delo Mednarodnega fašističnega kongresa razumel kot veliko čast".

Modre majice so prepovedane

O'Duffy je z naraščajočim ugledom doma in v tujini z legijami privržencev dosegel najvišjo oblast na Irskem. Toda na zborovanju na prostem v Westportu se je gibanje modrih majic nenadoma končalo. Kot pripoveduje Manning: *Dvojni kordon policije je obkrožil ploščad, pred policijsko vojašnico pa sta bila postavljena dva tovornjaka z vojaško opremo. Druge skupine policistov so odvrnile vse tiste, ki so nosili modre majice. V O'Duffyjevi odsotnosti je bil glavni govornik Fitzgerald-*

enney, ki se je ploščadi približal na čelu sprevoda več kot 60 konjenikov (z modrimi srajcami). Srečanje se je začelo in po približno pol ure se je O'Duffy pomaknil na rob množice, kjer ga je takoj obkolila policija. Sledil je spopad, nato pa ga je rešila skupina njegovih podpornikov in ga z rameni ponesla na ploščad, kjer je začel govoriti. Še ni končal prvega stavka, ko ga je aretirala policijski nadzornik, ki je za njim stopil na ploščad. O'Duffy je bil obkrožen z velikim številom policistov, ki so ga pripeljali v policijsko vojašnico in namestili pod strogo stražo. Shod se je medtem nadaljeval v prizorih popolne zmede. Na ploščad se je vsul plaz steklenic in kamenja, preostalih govornikov pa ni bilo slišati zaradi oglušujočega hrupa. Pred koncem zborovanja so aretirali dva ugledna O'Duffyjeva podpornika, ker sta nosila modre srajce, in ju namestili v pripor k njunemu vodji."

Policijski izgrede v Westportu je bil umor svobode govora na Irskem. De Valerova kriminalizacija stranke Fine Gael se je uresničila. Že samo biti pripadnik modre majice je bilo protizakonito in vsakdo, ki je s kakršno koli obliko manifestacije poskušal izraziti mnenje modre majice, je bil aretiran. Pod težko roko te neizprosne tiranije je bilo dobesedno priprtih na tisoče uradnikov in podpornikov U.I.P., celo simpatizerjev, ki niso bili povezani z organizacijo. Tudi obtožbe proti tem privržencem niso bile zanemarljive. Komandant Ned Cronin, O'Duffyjev namestnik, je bil obtožen upora. Po več mesecih zapora je bil spoznan za nedolžnega, vendar je bil ponovno obtožen, tokrat zaradi "članstva v nezakoniti organizaciji". Sodnik ga je obvestil, da bo Cronin umaknil vse obtožbe proti njemu, če bo javno obsodil modre majice. Komandant se je brez oklevanja odločil za zaporno kazen. O'Duffy je bil pridržan na podlagi številnih absurdnih obtožb, od katerih niti najbolj maščevalni tožilci niso mogli uveljaviti nobene. Toda po izpustitvi je ugotovil, da je bila stranka Združena Irska dejansko obglavljena, njeni voditelji pa še vedno v zaporu, njihov pravni status pa je bil zmanjšan na "člane kriminalne organizacije", za sodelovanje s katero je bila zagrožena zaporna kazen. Tiranija, ki se je maskirala kot demokracija, se je v celoti razkrila, vendar gibanje ni moglo več preživeti kot javni pojav, njegovi privrženci pa niso hoteli slediti pravim zločincem iz I.R.A. in postati podzemni teroristi.

"Šli smo v Španijo"

Zgodba o modrih majicah bi se lahko končala z aretacijami v Westportu, vendar se je julija 1936 predstavnik generala Francisca Franca v Dublinu na skrivaj sestal z O'Duffyjem. Franco je želel izvedeti, ali bi se vodja stranke Fine Gael zanimal za zbiranje kontingenta tovarišev za boj proti komunistom v španski državljanski

vojni. O'Duffy je izkoristil priložnost. V nasprotju z vlado je javno pozval k podpori in ustanovil Irsko prostovoljno brigado. *Odziv,* "je dejal, *že bil tako hiter, velikodušen in spontan, da ga lahko razumem le kot pooblastilo, da nadaljujem z organizacijo brigade.*" V enem tednu je imel na voljo 5 000 mož. Naslednji teden se mu je pridružilo še dodatnih tisoč. Demokracija je še vedno oklevala s posredovanjem, saj je bilo javno mnenje na katoliški Irskem tako močno naklonjeno nacionalističnemu boju v Španiji, da se je tudi najbolj proti modrim srajcam nastrojeni politik bal javno kritizirati O'Duffova prizadevanja.

Zato je 21. septembra odplul v Španijo in se kmalu po prihodu srečal z generalom Molom, vrhovnim poveljnikom nacionalističnih sil, in samim Francom, ki je bil skupaj z irskim voditeljem osebno priča osvoboditvi Alcazarja, junaške trdnjave, ki se je tako dolgo upirala republikanskemu obleganju. O'Duffy se je po tem navdihu vrnil na Irsko s Francovimi osebnimi zagotovili, da mu bodo na voljo usposabljanje, oskrba, uniforme, orožje in ladja, ki bo njegove modre srajce prepeljala na španska bojišča. Medtem je dublinska vlada sprejela "zakon o vključevanju tujcev", ki je irsko prostovoljno brigado prepovedal. O'Duffy je nadaljeval po načrtih, vendar je imel še dodatne težave zaradi tajnega dela. Demokratične oblasti so njegova prizadevanja sabotirale, kadar koli je bilo to mogoče, vendar so ga omilile, ko so izvedele, da so irske komuniste rekrutirali, da bi se pridružili španskim republikancem; če so svojim dragim marksistom dovolili, da gredo v Španijo, medtem ko so modrim majicam preprečili, da bi šli tudi oni, so se morali pokazati kot hinavci, kakršni so bili. Kot je dejal neki vladni politik, ki je imel kislo grozdje: *Vlada se bo proti generalu O'Duffyju in njegovim veseljakom težko sklicevala na zakon o rekrutiranju v tujino, saj se verjetno zavedajo, da je Španija najprimernejši kraj za našega irskega Don Kihota. Španska državljanska vojna bi imela vsaj nekaj koristnega namena, če bi nam omogočila, da se znebimo nekatere naših divjakov obeh vrst.*"

O'Duffy je tako zaradi včasih vmešavajočih se oblasti lahko uspešno premestil le 700 od več kot 6 000 mož, ki so zaprosili za vstop v I.V.B. Po le enomesečnem usposabljanju v španski vojski so jih poslali na fronto v Ciempozuelos, kjer so se več mesecev borili v zagrizenih jarkih, izpostavljeni tako sovražnikovemu ognju kot ostrim zimskim razmeram. Vendar so 13. marca prostovoljci "prestopili na vrh" in se podali v ofenzivo, ki je marksiste spravila ob živce. Vendar so bile tudi žrtve I.V.B. velike. Španska kampanja je bila zadnja hura modrih srajc. Potem ko so bili v svoji državi prepovedani, so v slovo ustrelili staremu sovražniku in posvetili ibersko zemljo s krvjo irske požrtvovalnosti. O'Duffy je zapisal: *Naša majhna enota v španski državljanski vojni ni igrala pomembne vloge, ker je ni mo-*

gla, vendar smo zagotovili, da je bila naša država zastopana v boju proti svetovnemu komunizmu. Bili smo kritizirani, zasmehovani in obrekovani, vendar bodo resnica, dobrodelnost in pravičnost prevladale in čas bo upravičil naše motive. Ne iščemo pohvale. Opravili smo svojo dolžnost. Šli smo v Španijo!"

Zadnja modra majica

Ko se je brigada vrnila domov, je bila druga svetovna vojna oddaljena le še nekaj mesecev, Irska pa je bila uradno nevtralna, zato je bilo zatiranje modrih majic še toliko lažje in učinkovitejše. Zdaj je bilo vsako delo v imenu gibanja nujno tajno. Tretjega februarja 1939 je O'Duffyja kontaktiral nemški agent Oscar Pfaus, ki je v primeru vojne s staro sovražnico Irske, Veliko Britanijo, želel vzpostaviti stik z irskimi elementi, naklonjenimi Tretjemu rajhu. O'Duffy je postal posrednik med Pfausom in redkimi prikritimi nacionalisti, ki so ostali v I.R.A. Ta pogajanja so bila tako tajna, da se o njihovem uspehu ali neuspehu ni ohranilo skoraj nič. Ne navaden namig o nemško-irskih odnosih v času vojne pa se je pojavil leta 1944, ko so britanske pomorske sile sredi Atlantika potopile podmornico. Med plavajočimi ostanki je bilo truplo častnika I.R.A.

Iste leta je O'Duffyju odpovedalo zdravje in po življenjskem obdobju dinamičnega služenja svoji rasi je 30. novembra umrl. Star je bil 52 let. Čeprav so modre majice kot organizacija prenehale obstajati že pred skoraj devetimi leti, je bila njegova smrt za Irce strašen šok. Ljudsko čustvo je bilo tako široko in močno, da je vlada čutila pritisk, da mu je izkazala zadnjo čast z državnim pogrebom. Tako je sredi rasno samomorilske vojne za "rešitev sveta pred fašizmom" na tisoče ljudi šlo mimo trupla vodje modrih majic z desnima rokama, iztegnjenima v Hitlerjevem pozdravu, v poslednji poklon Eoinu O'Duffyju. Irska ironija njegovega pogreba je na stare tovariše pokojnega generala naredila vtis, da je ideologija, za katero so se borili v tridesetih letih, nepremagljiva.

Nacionalna enotnost in družbena harmonija, za katero so si prizadevale modre majice, naj bi bila Irski odvzeta v vseh desetletjih po njihovem zatonu. V zadnjih 50 letih so Irci opazovali, kako se je razkol med severom in jugom vse bolj poglobljal v rano njihove države. Zaradi groze, v katero se je spremenil Belfast, se po deželi še vedno razliva morje krvi. Strah in globoko sovraštvo sta zapuščina izгона modrih majic. Teroristi I.R.A. še naprej ubijajo in pohablajo, liberalno-konservativni politiki pa še vedno govorijo in govorijo. Medtem pa neprecenljivo belo ljudstvo obupuje nad prihodnostjo svojih otrok.

Čeprav modrih majic že dolgo ni več, še zdaleč niso pozabljene. Njihova kri in energija sta vplivala na irsko pokrajino in prav tako globoko na irsko rasno zavest. O'Duffy in njegove legije niso le del zgodovine naroda; pripadajo širši sliki mednarodnega gibanja za oživitev belega človeka, ki ga je začel Adolf Hitler in se nadaljuje do te ure. Toda prihaja čas, ko bodo njihove zastave iz prahu preteklosti ponovno dvignile nove roke. Takrat bo Irska po dolгих letih smrti spet zaživela. Duhovi zgodovine se bodo ponovno rodili in pesmi modrih majic bodo.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN
ARBEITERPARTEI AUSLANDS - UND AUFBAUORGANISATION
Heft 1000 19. April 2022 12.30

Der Kampf geht weiter !

Nachdem Hitler nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 die nationalsozialistische Bewegung stiller als je zuvor in der Nachtzeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!
Menschen von Moskau, Vichy, Vardag und Vordamung haben nicht nur gesagt, das kein der ganzen ihre eigenen hell geliebten Führer Adolf Hitler zu entzücken.
Alle Nationalsozialisten und sonstige arbeitsfähige Völker und Kameraden werden Schicksal an Schicksal im Kampf um die Erlösung unserer Völker.
Der Bewegung ist zwar stiller geworden, aber die Größe des hochbegabten Volkstums ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.
Der unermessliche Kampf ist also dabei, das Volkstum - gegen alle wahren Völker (Völkern) zu kämpfen, seine Völker und Erbschaften, Überwindung und Kameradschaft.
Ob "legal" oder "illegal", ob in "Wahlkampf" oder in "Kriegskampf", ob mit Propaganda und Propaganda oder auf einem Schicksal mit einem Art. Jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!
Heil Hitler!
Gottfried Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Novičke NS
www.nsdapao.org
#1005 19.04.2022 (132)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Prednje poročilo
Intervju z Molly
Tretji del

NSK: Vali trenutni projekti so očito povezani s filozofijo in umetnostjo.
Opilite svoje mnenje o vplivu teh tem na politiko.
Molly: Pročulam se vedno posodabljam fotografiranje, vendar se večinoma osredotočam na Adolfa Hitlerja in Vajsko - človeštva
(www.mourningbeancient.com/truth.htm). Zdaj sem na 21 straneh, a imam še veliko dela. Preučevanje druge svetovne vojne je absolutno minsko polje informacij. Ko iščem informacije o eni stvari, najdem še dve stvari, ki jih je treba raziskati. Počutil sem, kot da si arheolog, ki odkriva zakopano preteklost. Preteklost, za katero bi raje, da ne bi pršla na dan. Za preplavo informacij in slik se lahko ponovno zahvalimo internetu. Izjemno redke stvari so se z leti

the NEW ORDER
Number 179 (2022) Founded 1975 April 20, 2022 12.30

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.
Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.
All National Socialists and other racially-aware countymen and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.
The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.
The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and neo-nazism.
Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!
Heil Hitler!
Gottfried Lenz

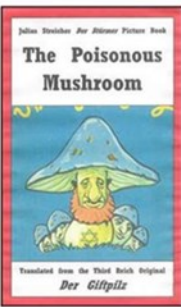

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO je največji na svetu
Ponudnik nacionalsocialistične propagande!
Tiskane in spletne periodične publikacije v številnih jezikih
Na stotine knjig v mnogih jezikih
Na stotine spletnih strani v mnogih jezikih

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

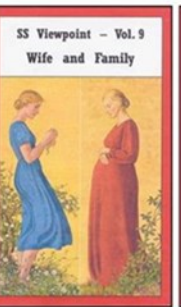
SS Defender
against Bolshevism
by Reichsführer SS Heinrich Himmler
FOR-DANMARK!
MOD BOLCHEVISMEN!
Translated from the SS Original

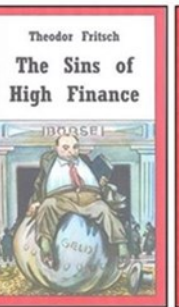
Julian Steinlein *Der Giftiger Pilze* Picture Book
The Poisonous
Mushroom
Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Historisch Beilagen
Hitler
in Italy
HITLER
in ITALIEN
English / German Deutsch / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch
The Sins of
High Finance

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im BMD
English - German / Deutsch - English

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to
find out how
YOU can help!